

Slava padomju zinātniekiem, konstruktoriem, inženieriem, tehniķiem un strādniekiem—lielisko kosmosa kuģu radītājiem!

Slava varonīgajiem padomju kosmonautiem!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienā)

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

74 (2769)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 3. novembrī

Maksā
2 kap.

TASS ziņojums

Saskaņā ar kosmiskās telpas un Saules sistēmas planētu pētīšanas programmu 1962. gada 1. novembrī Padomju Savienībā palaista kosmiskā raķete Marsa virzienā.

Šāda raķete palaista pirmo reizi.

Uzlabotas nesējraķetes pēdējā pakāpe pacēla starporbitā smagu mākslīgo Zemes pavadoni, no kura tika palaista kosmiskā raķete ar trajektoriju uz Marsu.

Kosmiskajā raķetē uzstādīta automātiskā starpplanētu stacija «Marss-1», kas sver 893,5 kilogramus. Automātiskās stacijas lidojums līdz Marsam ilgs vairāk nekā septiņus mēnešus.

Automātiskajai stacijai «Marss-1» ir šādi galvenie uzdevumi:

- lidojot uz Marsu, izdarīt ilgstošus kosmiskās telpas pētījumus;
- nodibināt kosmiskus starpplanētu radiosakarus;
- fotografēt Marsu un iegūtās Marsa virsas fotogrāfijas pa radiokanāliem pārraidīt uz Zemi.

Telemetriskā, mērīšanas un zinātniskā aparatūra ieslēdzas automātiski saskaņā ar lidojuma programmu un pēc radiokomandām no Zemes.

Automātiskās stacijas lidojumu novēro, tās trajektorijas parametrus noteic un uz Zemes pienākošo zinātnisko informāciju uztver speciāls mērīšanas komplekss un tālo kosmisko radiosakaru centrs.

Mērījumu datu provizoriskās apstrādes rezultāti, kas iegūti koordinēšanas un skaitļošanas centrā, rāda, ka automātiskā stacija «Marss-1» virzās pa trajektoriju, kas tuva aprēķinātajai. 2. novembrī pulksten 10 pēc Maskavas laika stacija atradās 237 tūkstošu kilometru attālumā no Zemes virs punkta ar koordinātēm 37° rietumu garuma un 48° ziemeļu platuma.

Visa aparatūra, kas uzstādīta automātiskajā stacijā «Marss-1», darbojas normāli.

Automātiskās starpplanētu stacijas «Marss-1» palaišana ir jauns posms kosmiskās telpas un Saules sistēmas planētu pētīšanā.

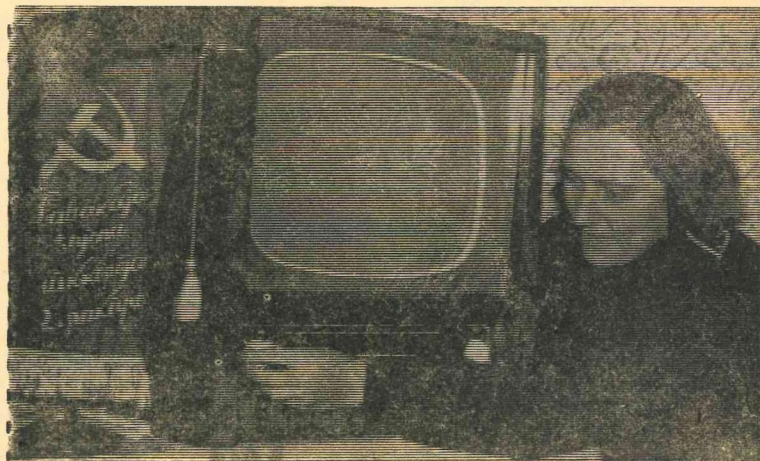
Lopkopju panākumi

Kolhoza «Uzvara» lopkopji ar panākumiem nobeiguši 10 mēnešu ražošanas programmu. Salīdzinot ar to pašu laika posmu pērnā gadā, te iegūts par 92,7 tonnām piena vairāk. Šā gada untumainajos laika apstākļos, kad plāvu un ganību ražas bija stipri zemākas, tā ir nopietna uzvara. Ne mazums iedarbīga izrādījies materiālās ieinteresētības sistēma, ko izstrādājusi kolhoza valde. Tām slaucējām, kas vidēji no govs ieguva vairāk nekā 1500 kilogramu piena, bez parastās atlīdzības maksāja pa vienai kapeikai par katru kilogramu. Ja izslaukums pārsniedz 2000 un 2500 kilogramu, tad papildus apmaksā attiecīgi palielinās un noteikta divu un četru kapeiku apmērā par katru kilogramu. Pirmpienēm paredzētas zemākas izslaukumu normas.

E. ARUMS

Irēna Sarkane

izaudzē simtiem bekonu

Viena no labākajām rajona cūkkopēm ir Druvu padomju saimniecības bekonu audzētāja Irēna Sarkane.

— Es milu savu darbu un negribētu to mainīt pret kādu citu. Ir taču ļoti svarīgi iegūt daudz gaļas, — saka b. Sarkane.

Divu gadu laikā Druvu fermā viņa izaudzējusi simtiem

bekonu, šogad nodoti jau 483, pašlaik cūkkope baro 520 bekoncūkas, panākot vidējo dienakts dzīvsvāra pieaugumu pat līdz 600 gramiem. Par darba sasniegumiem viņai izsniegts vimpelis «Labākajai rajona cūkkopei» un komjaunatnes rajona komitejas ceļojošais mandāts.

L. ZAKSA foto

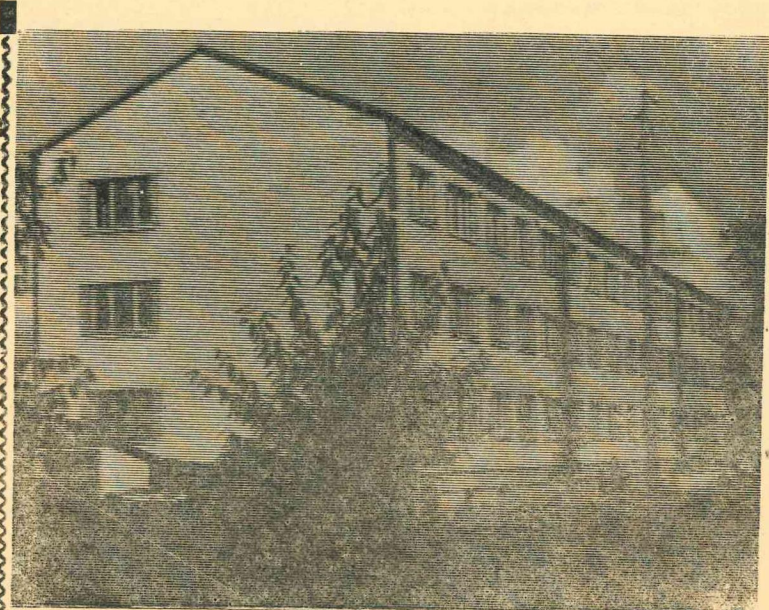
Turpina pārdot kartupeļus valstij

Medņu ciema ļaudis turpina nodot kartupeļus valsts iepirkumā. Visvairāk — pāri par 220 kilogramu katrs pārdevušī Medņu kolhoza laukkopji Antons Aizpurietis, Jānis Balodis, Matilde Rozenberga un Viktors Bērziņš, bet 200 kilogramus — brigadieris Pēteris Eglītis un klētnieks Pēteris Stokis.

Medņu ciema izpildu komitejas priekšsēdētājs V. Desjatskovs organizē kartupeļu pieņemšanu arī uz vietas brigādēs, šim nolūkam izmantojot autotransportu. Ciema iedzīvotāji uz 1. novembri bija nogādājuši pieņemšanas punktā 5600 kilogramu kartupeļu.

Z. DRUVINIECE

Vēl viens jauns dzīvojamais nams

Attēlā: jaunais daudzdzīvokļu nams Jēkabpilī, Dārza ielā.
D. SLIKSĀNA foto

ZIVIS NĀK TĪKLOS

Oktobra sākumā Viesītes kolhoza zivkopības entuziasts Jānis Saliņš uzsāka diksaimniecībā izaudzēto karpu un karūsu nozveju. No trijiem ganību diķiem ar kopplatību 23 ha, aizvadot ūdeņus Viesītes upē, iekarotot tīklus novadgrāvjos, 75 centneri dažāda izmēra zivju pašas sanāca tīklos. Vasaras nelabvēlīgie laika apstākļi, diķos ieklidušās lidakas un kairas diksaimniecību ietekmējušas negatīvi — nav iegūts plānotais ražīgums. Karpu caurmēra svars — 0,5 kg. Atsevišķi eksemplāri sasniedza 1,2 kg smagumu. Zivis rūpīgi šķiroja — mazās uzglabās ziemas diķos turpmākai audzēšanai, bet lielās realizē.

K. KUZMA,
kolhoznieks

Jauns nams. Cik daudz prieka par to visiem, bet visvairāk, protams, ģimenēm, kas saņem tani dzīvokļus. Jēkabpiliem arvien biežāk nākas priecāties par jaunceltņiem, jauniem dzīvojamajiem namiem, kas paceļas gan vienā, gan otrā pilsētas rajonā. Jauns stāls trīsstāvu daudzdzīvokļu nams uzcelts Dārza ielā. Drīz 33 ģimenes te saņems ērtus labiekārtotus dzīvokļus.

Sociālistiskās sacensības KALENDĀRS rudens aršanā

Priekšgalā

ZASAS PADOMJU SAIMNIECĪBA
pēdējā piecdienā uzarti 162 hektāri.

DRUVU PADOMJU
SAIMNIECĪBA

pēdējā piecdienā uzarti 127 hektāri.

KOLHOZS «VIESĪTE»

pēdējā piecdienā uzarti 93 hektāri.

KOLHOZS «LEŅINA KAROGS»

pēdējā piecdienā uzarts 70 hektāru.

KOLHOZS «RĪTS»

pēdējā piecdienā uzarti 65 hektāri.

KOLHOZS «NĀKOTNES KALEJS»

pēdējā piecdienā uzarts 50 hektāru.

Atpaliek

KOLHOZS «LIDUMS»

pēdējā piecdienā nav arts.

ĀBEĻU PADOMJU

SAIMNIECĪBA

pēdējā piecdienā nav arts.

KOLHOZS «ARĀJS»

pēdējā piecdienā uzarti 5 hektāri.

PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS

Uzņēmuma vakarskola un partijas pirmorganizācija

Bija jaunā mācību gada priekšvakars. Līvānu vispārīgās vidusskolas direktore Gaida Zieda bija norūpējusies. Maz iesniegumu ienāca no pilsētas lielāko uzņēmumu jaunajiem strādniekiem. Stikla fabrikā vien bija 130 strādnieki ar nepabeigtu vidējo izglītību, bet tikai pieci bija uzrakstījuši iesniegumus.

— Jāaicina talkā komunisti un komjaunieši, — nolēma direktore un devās uz fabriku.

Pirmā saruna notika ar fabrikas partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāriem. Biedri Alfrēds Svilpe un toreizējais komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Genadijs Romanovs dedzīgi atbalstīja direktori. Jau tātad dienā Gaida Zieda atgriezās mājās ar vairākus nekā desmit iesniegumus.

Uzņēmuma komunisti paši rādīja piemēru un aicināja mācīties pārējos strādniekus. Darbu ar mācībām apvienoja brigadieris Jevlapijs Konstantinovs, maīnas meistars Viktors Karnazejevs, arodorganizācijas vietējās komitejas priekšsēdētājs Zakirs Salimgarejevs, noliktavas pārziņis un partijas biroja loceklis Kārlis Cačs, strādniece Marija Lapiņa un citi. Pēc komunistu parauga rīkojās komjaunieši. Genadijs Romanovs, Ignatijs Konstantinovs un citi ķērās pie grāmatām.

Iesniegumu ienāca tik daudz, ka partijas pirmorganizācijas sekretārs Alfrēds Svilpe un citi komunisti sāka domāt, vai klases nevārtu ierīkot tieši uzņēmumā, pie kam saskaņot mācības ar maīņu darbu. Tas bija izdevīgi strādniekiem un arī skolotāji varēja normāli strādāt. Un tā vairāki nekā 40 uzņēmuma strādnieki sekmīgi darbu savienoja ar mācībām.

Par uzņēmuma skolu pastāvīgi rūpējās administrācija un arodorganizācija. Visiem, kas mācās, radīti apstākļi, lai darbu varētu savienot ar mācībām. Lieta ievadīta tā, ka tie, kas vēl šodien nemācās, jau nopietni domā piebiedroties vakarskolēniem.

Pie uzņēmuma direktora Jāņa Zosēna notika šāda saruna:

— Biedri direktor, arī es gribu mācīties. Darba apstākļi un pienākumi gimenē man atļauj iekārtot savu laiku tā, ka varētu strādāt un mācīties. Lūdzu iekārtojiet, lai arī es varētu piebiedroties tiem, kas mācās, — apņēmīgi teica gados pavekā strādniece Matilde Melņikova.

Direktors ar prieku izpildīja viņas lūgumu. Biedrs Zosēns ar lepmumu un prieku runā par cilvēkiem, kas mācās un strādā.

— Pavisam citas valodas tagad dzirdamas cehos. Strādnieki runā par sekmēm mācībās, nosoda biedrus, kas sapēmuši neapmierinošu atzīmi, savstarpēji konsultējas. Šķiet, reizē ar skolas atvēršanu fabrikā ienācis pavisam cits noskaņojums, citas intereses, — stāsta direktors.

Kā katrai jaunai lietai, tā arī

uzņēmuma vakarskolai ir savas grūtības, rodas neparedzēti šķēršļi. Partijas pirmorganizācija un tās birojs pastāvīgi seko skolas darbam.

Neilgi pamācījies un saskāries ar pirmajiem šķēršļiem, mācības pameta komjauniešis K. Uljanovs. Alfrēds Svilpe aprunājās ar jauno strādnieku.

— Es vairs skolā neiešu. Grūti sekot mācībām, — atrunājās strādnieks.

Sekretārs neatlaidās. Vairāku sarunu rezultātā viņam izdevās pārliecināt Uljanovu. Jaunietis atkāma mācības un tagad sekmīgi mācās. Līdzīgs notikums bija ar strādnieci Helēnu Rusiņu. Komunisti arī viņai palīdzēja sasparoties, un tagad strādniece nenožēlo, ka paklausījusi labu padomu. Diemžēl, vairāki strādnieki, kas sāka mācības, parādīja rakstura vājumu un skolu pameta. Tomēr nav šaubu, ka nedaudz agrāk vai vēlāk visa kolektīva ietekmē viņi no jauna ņems rokās grāmatu. Lai tas ātrāk notiktu, šeit lieto gan individuālus, gan kolektīvus pārliecināšanas līdzekļus. Atklātajā partijas sapulcē šeit noklausījās

biedrus, kas bieži kavē mācības, diendienā par strādnieku piedalīšanos mācībās un sekmēm interesējas biroja locekļi un citi komunisti. Administrācija un arodorganizācija savukārt rūpējas, lai katrs, kas mācās, spētu nodarbības ne-traucēti savienot ar darbu, lai nepazeminātos strādnieku izpelņa.

Nodarbības vakarskolā paver plašākus apvāršņus strādniekiem, jūtami izmainījusies viņu attieksme pret darbu, sabiedriskajiem pienākumiem. Pavisam dabiski šķiet, ka uzņēmumā pavairojušās komunistiskā darba brigādes un cehi, kur katrs strādnieks ir komunistiskā darba trieciennieks. Ar lielu uzdevu pirms termiņa izpildīts desmit mēnešu ražošanas plāns, sekmīgi izpildītās individuālās sacensības saistības pārliecinoši stāsta, ka cilvēki ar bagātāku zināšanu pūru spēj veikt vairāk un labāk. Līvānu stikla fabrikas komunistu un komjauniešu iniciatīva par uzņēmuma vakarskolu pelna vispārēju atzinību un ir labs paraugs citiem, kā savienot darbu ar mācībām.

D. SLIKŠANS

KOMJAUNATNES GADADIENAI VELTĪTS VAKARS

Jēkabpils 3. vidusskolā ieviesusies skaista tradīcija — atzīmēt komjaunatnes gadadienas. Arī šogad komjaunatnes 44. gadadienas priekšvakarā skolas zālē, izgreznotā ar valsts karogiem, plakātiem, rudens lapām un baloniem ar uzrakstiem «Miers», «Družba», «Draugiste», pulcējās Jēkabpils 1., 2., 4. vidusskolas komjaunieši, kā arī viesi no Sebežas astoņgadīgās skolas un Lietuvas Rokišķu vidusskolas. Skanot marša skaņām, pa noklāto celiņu caur tautiskajām jostām izgāja viesi un jaunie komjaunieši. Svinīgi tika nodziedāta Demokrātiskās jaunatnes himna. 11. klases skolniece komjauniete Dzintra Kārklīņa apsveica vakara dalībniekus. Pēc tam LĻKJS rajona komitejas sekretārs V. Koševerovs izsniedza jaunajiem komjauniešiem biedra kartes, skolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Aina Sprice piesprauda nozīmītes. Starojošas sejas, ziedi, apsveikumi...

Sajā vakarā atklājām Jēkabpils 1. un 3. vidusskolas komjauniešu klubu «Lāpa» ar devīzi: «Ne mirkli uzliesmot, bet pastāvīgi degt.» Klubs organizē interesantas tikšanās ar māksliniekiem, rakstniekiem, darba pirmrindniekiem, dažādu profesiju pārstāvjiem, rīkos jau-

tājumu un atbilžu vakarus. Mūsu kluba galvenais uzdevums ir: cik vien iespējams augstu pacelt kultūras līmeni mūsu jauniešos, palīdzēt viņiem apgūt literatūras, zinātnes un mākslas bagātības. Zēl tikai, ka presē ļoti maz raksta par komjauniešu klubiem, nav no kā gūt pieredzi, padomus. Pēc stāstījuma par kluba darbu un mērķiem izskanēja kluba himna — komponistes Pahmutovas dziesma «Trauksmainā jaunība», ar kuru sākām katru kluba vakaru.

Pēc vakara svinīgās daļas sekoja koncerts. Uz skatuves pārmaiņus iznāca gan mūsu skolas pašdarbnieki, gan viesi.

Sis skaistais vakars ilgi paliks mūsu atmiņā. Centīsimies saglabāt un stiprināt draudzību ar kaimiņrepubliku un mūsu pilsetas pārejo skolu komjauniešiem.

R. LIEPIŅA,

3. vidusskolas komjaunatnes komitejas locekle

ZINĀTNES un TEHNIKAS jaunumi

«EPIDIAMS» LĪME DZELZI

Sis preparāts salīmē praktiski visu: dzelzi ar dzelzi, koku ar betonu, dzelzi ar betonu. Turklāt tas ir lielisks izolācijas materiāls. «Epidiams» efektivitāti var apliecināt Polijas Tautas Republikas

valsts dzelzceļa darbinieki, kas šo neparasto līmi izmantoja paši pirmie.

Zem pusotra hektāra lielajiem betona griestiem, kas pārsēdza stacijas ēku Varšavā, vajadzēja piekārt metāla režģi apgaismes iekārtai. Pievienot režģi griestiem nebija tik viegli. Tad dzelzceļa vadība nolēma likt lietā «epidiāmu». Pārsegumā izurba piecus centimetrus dziļus caurumus, kuros ielīmē-

ja tērauda āķus. Uz tiem arī uzkāra vairākas tonnas smago režģi.

PLASTMASAS CELTNECĪBĀ

Rumānijas celtnieki plaši ievieš jaunus būvmateriālus, sevišķi plastmasas un polivinilacetāta krāsas. Sis krāsas, ko lieto namu ārēnu krāsošanai, ir trīs četras reizes izturīgākas par parastajām.

Gridām izmanto polihlorvinila plastmasas. Šie materiāli ir lētāki, skaisti, tos viegli montēt. Arī iemītņiem tādās grīdās ir ērtas. Plastmasu grīdas jau ierīkotas jaunajās viesnīcās, studentu kopmītnēs un vairākās daudzstāvu dzīvojamās mājās.

JAUNI VETERINĀRIJAS PREPARĀTI

Zinātnieki pārbaudījuši Bulgārijā radītos preparātus «urotīnu» un «rutinrongalītu». Viņi vēroja jauno zāļu iedarbi un noteica, kādās devās tās lietojamas, ārstējot lopus.

«Urotīns» nostiprina asinsvadus, ārstē eksudatīvo diatēzi un supliātu, kā arī ļoti noder putnu holēras apkarošanai.

JAUNS AKLUMA ĀRSTĒŠANAS PĀRĒMĒS

Kara ārsts okulists Kim Dju Hens, kas strādā kādā Korejas

ARODBIEDRĪBU DZĪVE

Kolektīvs kontrolē, kolektīvs audzina

Lones padomju saimniecības arodorganizācijas strādnieku komiteja sistemātiski kontrolē kolektīvā līguma izpildi, seko, lai paredzētie pasākumi notiktu noteiktajā laikā. Nesen arod biedrības biedru sapulces dalībnieki novērtēja deviņu mēnešu darba veikumu. Strādnieku komitejas priekšsēdētājs Elmārs Klūdžiņš sniedza plašu pārskatu par kolektīvā līguma izpildes norisi.

Sarežģītos apstākļos šogad norit lauku darbi, lielu piepūli tie prasa no katra mehanizatora, katra strādnieka. Padomju saimniecības kolektīvs cenšas izpildīt savas sociālistiskās saistības, kolektīvajā līgumā ierakstītos pasākumus. Pats galvenais un svarīgākais punkts šajos dokumentos ir lauksaimniecības produktu ražošanas plānu izpilde. Piena ieguves gada uzdevums šajā laikā izpildīts par 70 procentiem, pārdošana valstij — par 60 procentiem. Ar lielu neatlaidību par saistību izpildi cīnās slaucēja Elma Skudra un citas lopkopes. Gaļas ražotāju panākumi vēl lielāki. Valsts iepirkuma gada uzdevums šajā produkcijas veidā izpildīts par 63 procentiem. Tālu aizskanējusi tādu lopkopju kā bekonu audzētājas Martas Odiņas, tēlkopes Zentas Dravenieces, vaislinieču kopējas Valijas Igaunes un citu darba slava. Sie lopkopības darbinieki pašreizējā darbā panākuši, ka svarīgais punkts kolektīvajā līgumā par gaļas ražošanas uzdevumu izpildi īstenojās.

Arod biedrības biedri minēja veselu rindu priekšzīmīgu strādnieku laukkopībā, kā arī mehanizatoru vidū, kuru darbs veicināja kopējo uzdevumu izpildi. Saimniecības dārzniecībā krietni

Tomēr panākumi varēja būt vēl labāki arī šā gada nelabvēlīgos klimatiskajos apstākļos. Ne visi strādāja tā, kā to darīja pirmrindnieki, ne visiem rūpēja saistību un kolektīvā līguma izpilde. Par strādnieku Skrobova, Ušacka, Dāvidāna, Liniņa, Cvetkova un vairāku citu darbu neviens nepriecājās. Viņi bija tie, kas aizkavēja tā vai cita kārtējā uzdevuma izpildi. Lūk, kāpēc saruna par šiem cilvēkiem sapulcē bija visai nopietna, prasības pret tiem stingras un pamatotas.

Kolektīva locekļu vidū vēl vērojamas tādas pelamas parādības kā darba disciplīnas pārkāpumi, sadzīves normu ignorēšana. Dažkārt lieta nonāk pat līdz biedru tiesai, kā tas bija ar Mariju Strautiņu.

Tomēr pārsvarā šeit ir labais, pozitīvais. Lones padomju saimniecības kolektīvs stingri nostājies uz panākumu ceļā. Par to liecina arī tas fakts, ka šeit kolektīvi lem par darba disciplīnas nostiprināšanu, paši strādnieki arī vērsās pret tiem, kas atpauko un neiet kopējā solī ar pārējiem. Kolektīva ietekme, sabiedriskās domas spēks palīdz ātrāk pārvarēt šķēršļus un grūtības.

M. LĀCE,

lauksaimniecības darbinieku arod biedrības Republikāniskās komitejas instruktore

Tautas Demokrātiskās Republikas hospitāli, guvis lielus panākumus akluma ārstēšanā cilvēkiem, kam ir redzes nerva atrofija. Šo slimību uzskata par grūti ārstējamu. Pamatodamies uz tradicionālo austrumu medicīnu, Kim Dju Hens atrada jaunu adatu terapijas metodi šīs kaites ārstēšanai.

Kim Dju Hens izgatavoja ļoti efektīvu ārstniecisku preparātu. Tālāk bija jādomā, kā izmantot šīs

zāles. Ārsts tās iešļircināja daudzās aktīvos organisma punktus un ar elektroencefalogrāfa palīdzību vēroja iedarbes rezultātus. Pēc ilgām novērojumiem viņam izdevās atrast atslēgu redzes nerva atrofijas ārstēšanai.

No daudzumiem cilvēka organisma aktīviem punktiem acu ārstis izraudzīja vienu galveno un divus palīgpunktus, kas atrodas vistuvāk redzes nervam un tieši iedarbojas uz to. Uz laboratorijas izmēģinājumu pamata viņš secināja, ka redzes nervs sāk funkcionēt, līdzko šajos punktos iešļircina jaunās zāles. Savu atklājumu Kim Dju Hens apstiprinājis klīniskajā praksē. Jaunā metode dod labus rezultātus, ārstējot gan cilvēkus, kas nesen zaudējuši redzi, gan tādus, kas jau daudzus gadus ir aklī.

No 18 slimniekiem, ko izārstējis kara ārsts Kim Dju Hens, trīspadsmit bija aklī ne vairāk par 7 gadiem un pieci 8 līdz 15 gadus. Pirms ārstēšanas viņiem visiem caurmērā bija tikai 0,08 procentu redzes. Piekajā dienā pēc procedūram slimnieku redze atjaunojās līdz 0,25 procentiem, deviņajā dienā — līdz 0,38, piecpadsmitajā — līdz 0,66 un divdesmitajā — 0,7. Šie dati liecina, ka redzi var uzlabot par 91 procentu.

(TASS)

Kimijas stunda uzņēmuma vakarskolas 7.—8. klasē. Par strādnieku sekmēm vienmēr interesējas fabrikas direktors Jānis Zosēns. Viņš piedalījās arī šajā stundā (trešais no kreisās).

Autora foto

Izlasiet un ieviesiet savā saimniecībā!

Zaļbarību iespējams sagādāt arī ziemā

1. AVITAMINOZE — LIELS ĻAUNUMS

Parasti runājam par barības vienībām, kas nepieciešamas mājdzīvnieku produktivitātes nodrošināšanai. Tās mēs aprēķinām kilogramos, mēdzam aplēst, cik racionāli iznāks sagremojamā proteīna. Tas ir pareizi un nepieciešami. Bet tikpat svarīgi ir arī vitamīni. Tie, kā zināms, nepieciešami ikvienam mājdzīvnieku organismam. Vitamīnus mājlopi uzņem ar ikdienas barības racionu. Tas sevišķi notiek vasarā. Toties pie nelielām barības devām ziemas mēnešos, kā arī trūkstot zaļbarībai, dzīvnieku organisms ļoti asi reaģē uz vitamīnu trūkumu ziemā un agrā pavasarī. No avitaminozes nobeidzas sivēni, teļi, putni.

Zinātne un prakse pierādījušas, ka zaļbarību var iegūt cauru gadu, arī ziemas laikā. Plaši zināms, ka dārzeņus var audzēt bez augsnas, ūdens un minerālu šķīdumos. To praktizējuši vairāki agronomi arī Jēkabpils rajonā. Laikraksts «Seļskaja Žizņ» savā šā gada 248. numurā pastāsta par Moldāvijas kolhozu un padomju saimniecību pieredzi zaļbarības sagādē ganāmpulkiem visā gada laikā.

2. PĻAVA — ISTABĀ

Stiebrzāļu graudiem sausā veidā, neraugoties uz visām to barības vērtībām, vai nu pavisam nav karotina (A provitamīns), C vitamīna, vai arī tos satur pārāk nelielos daudzumos. Sausie graudi satur tikai tos vitamīnus un tādos daudzumos, kādi nepieciešami sēklas attīstības pašā pirmajā stadijā. Sēklai augot, vitamīnu sintēze krasi palielinās.

Aplūkosim, kā mainās vitamīnu saturs augu graudos un barībā, kas izaudzēta no tiem.

Vitamīnu saturs miligramos:

Vitamīni	Vienā kilogramā auzgraudu	Sešas dienas audzētā zaļbarībā (izaudzēta no viena kilograma auzgraudu)
C	0	330
A	0	6
E	24,75	32
B-3	12	15
B-1	3,8	8,5
B-2	1,2	2,4
B-5	14,85	35

Daudzo izmēģinājumu rezultātā Moldāvijā izgatavotas speciālas kameras — barotnes, kurās audzē graudus zaļbarībai. Atkarībā no vienas vai otras kultūras prasībām noteiktas šķiduma izlietošanas normas. Dažas kameras — barotnes ir ļoti ražīgas, no tām diennakti ievāc no 500 līdz 900 kilogramu zaļās masas. Patlaban konstruktori šo darba procesu cenšas mehānizēt.

Ikviena saimniecība spēj sagādāt jaunlopiem šo visai izdevīgo vitamīnbarību.

alumīnija vai cinka skārda 60 centimetru garas, 40 centimetru platas un 5 centimetru augstas siliņas, kurās ievieto attiecīgi sagatavotu šķidrumu. Ikviena plaukta galā iekārtojama renīte, lai ar tās vai speciālu šļūteni palīdzību novadītu izlietoto šķidrumu. Šķidruma iztukšošanu panākama ar ceļamā mehānisma palīdzību, kas vienu plauktu pusi (to pusi, kur nav noteku) paceļ par 15—20 centimetriem no stalažas gropes. Šķidrumu savāc mucās un vēlāk izmanto tīrāmā, dārzā.

Katrā plauktā ierīko dienas gaismas vai parastās spuldzes. Dienas gaismas spuldzes var novietot līdz 40 centimetru augstumā, bet parastās — ne tuvāk par 60—70 centimetriem, lai augus neapdedzinātu. Katrā kamerā noderīga arī pa vienai, divām baktericīda «EUV-30» vai «PRK-2» tipa lampām.

Kamerā, tas ir, istabā, novieto koka mucu, kurā gatavo barojošo šķidrumu. Dzelzs trauki šim nolūkam nav noderīgi. No pārējā inventāra jāmin: lejkanna ar smalku sietu, svāri ar atsvariem. Darbiniekiem, kas strādā kamerā, acu aizsargāšanai no baktericīda lampas ultravioleto staru iedarbības jālieto tumšas brilles. 40 kvadrātmētru platībā parasti strādā divi cilvēki.

4. KĀ SAGATAVOT BAROJOŠO VIELU

Barotnēs — silēs parasti audzē graudaugu kultūras: auzas, miežus, rudzus, kukurūzu. Šim nolūkam izmanto tīrus graudus, kuru dzidzība ir ne mazāka par 92 procentiem. Graudiem jābūt bez kādām kaitēm un mehāniskiem bojājumiem.

Barojošo vielu sagatavo no šādām ķīmiskajām (gramos): kālija salpētra — 500 gramu, superfosfāta — 500, amonija salpētra — 200, sērskābā magnija — 300, dzelzs hlorīda — 6, borskābes — 0,72, sērskābā mangana — 0,45, sērskābā cinka — 0,06, sērskābā vara — 0,02 grama. Šie sāļi domāti vienai tonnai ūdens, kurā tie šķīdināmi. Granulēto superfosfātu iepriekš sasmalcina.

Ražošanas praksē ne vienmēr iespējams sagādāt traukus ar 1000 kilogramu tilpumu. Tāpēc šos ķīmiskos komponentus izšķīdina 20 litros ūdens un šķidrumu glabā pudelēs, ko izlieto pēc vajadzības pa 2 litriem uz katru 100 litriem ūdens.

Graudu izlietošanas norma uz viena kvadrātmētra platības ir: auzām, rudziem, miežiem — 4,2 kilogrami, kukurūzai — 5 kilogrami.

Zaļbarības iegūšanas process sastāv no divām fāzēm: graudu dīdēšanas un zaļās masas ieguves. Lūk, kā to dara.

Nosvērtos graudus ieliek siliņās un 30 minūtes apstaro ar «EUV-30» vai «PRK-2» baktericīdām lampām. Graudus pēc zināma starplaika sajauc. Ultravioletie stari iznīcina baktērijas un slimību sēnītes uz graudiem, aizsar-

gā no pūšanas. Jo plānāka graudu kārtā, jo efektīvāk apstarošanas rezultāti. Ilgāk par 30 minūtēm apstarot nav ieteicams, jo tas traucē dīdēšanu. Pēc tam graudus iemērc ūdenī. Auzas uz 15 minūtēm, kviešus, rudzus — uz divām stundām, kukurūzu — uz 8 stundām. Tad ūdeni nolej, siliņās ar graudiem apsedz ar stiklu vai citu materiālu, atstājot vienu divus centimetrus platu spraudziņu gaisa piekļūšanai. Dīdēšana ilgst 3—4 dienas. Vismaz divas reizes diennakti siliņās pārbaudāmas. Ja nepietiek valgu, graudus aplej ar lejkannu, kurai priekšā smalks sietiņš. Kukurūzu uzdīgst trešajā diennaktī, auzas un mieži — ceturtajā diennaktī. Pēc tam no siliņām noņem vāciņus un tās noliek zem gaismas avota.

Augšanas procesā rodas īpatnējs dīdēto sēklu un sakņu matu pīnums. Sestajā diennaktī, kopš šie mati atradušies gaismas avota iespaidā, to biežums ir 4—5 centimetri. Izaudzētās kuplās zaļbarības augstums svārstās no 20 līdz 25 centimetriem.

Izdīdētos graudus divreiz diennakti (no rīta un vakarā) baro ar jau šeit norādīto šķidrumu. Sile jāpiepilda ar šķidrumu uzmanīgi, lai neuzpildinātu uz zaļajiem dzinumiem. Uz vienu kvadrātmētru matu (sakņu un dīdēto graudu veidots matu kamols) ik reizi dod pa trim litriem šķidruma. Kopējais atšķaidītais šķidruma daudzums, kas nepieciešams ražas novākšanai no viena kvadrātmētra platības, nepārsniedz 36—40 litrus.

Sestajā diennaktī no viena kvadrātmētra derīgās platības var ievākt no 20 līdz 25 kilogramiem auzu zaļbarības. Rudzu un miežu ražība aptuveni tāda pati. Kukurūzu iegūst līdz 50 kilogramu no kvadrātmētra.

Sivēni, teļi, truši, jēri un citi mājdzīvnieki turpat vai pilnīgi noēd zaļo masu, graudu paliekas, saknes. Kad auzas izbaro cāļiem, matus iepriekš sasmalcina. Kukurūzu tiem dod tikai sasmalcinātā veidā, pie tam vienīgi lapas un stublājus. Zaļās masas norma kā vitamīnu papildbarību ir ļoti neliela. Piemēram, iegūstot 20 kilogramu auzu ražu no viena kvadrātmētra, var sagādāt vitamīnbarību līdz diviem tūkstošiem cāļu. 50 kilogramu kukurūzas raža no viena kvadrātmētra ir pietiekoša 1000 zīdāmiem sivēniem.

5. KĀDS LABUMS?

Moldāvijas zinātniski pētnieciskās iestādes izdarītajās pārbaudēs konstatēja milzu labumu. Zīdāmie sivēni, kas dabūjuši pa 30—80 gramu zaļbarības diennakti, uzrādījuši atšķiršanas laikā 2,5 kilogramu lielāku dzīvsvāru, salīdzinot ar kontrolgrupu. Cāļu dzīvsvārs pieaug par 20—21 procentu. Daudzās saimniecībās ar vitamīnzaļbarības palīdzību pilnīgi likvidēta sivēnu un cāļu krišana. Praksē vēl pierādījies, ka tādējādi izaudzēta zaļbarība var sekmīgi konkurēt ar zivju eļļu un pirktiem vitamīniem.

Dārzeni pilsētas iedzīvotājiem

Kolhoza «Vārpa» 6 hektāri lielajā laukā labi padevušies galda kāposti. To novākšanā talkā devušies kantora darbinieki, speciālisti, ciema padomes pārstāvji, fermu pārziņi. Viņu vidū zootehniķe Vilma Lazdiņa, grāmatvede Dzidra Stiebrņa, vetfeldšeris Valdis Mideris, fermas pārzine Milda Bērziņa, Sa-

las ciema izpildu komitejas priekšsēdētāja Valda Lejiņa un kluba vadītājs Arturs Vītols.

Talcinieki nokops arī galda biešu un burkānu platības. Pirmās 20 tonnas kāpostu un 3 tonnas burkānu jau aizvestas pieņemšanas punktā.

Z. AUDZE
V. BEĻEVIČA foto

Nobaro teļus ar samazinātām pilnpiena devām

Limbažu rajona Umurgas padomju saimniecībā šogad gūti labi panākumi jaunlopu nobarošanā ar samazinātām pilnpiena devām. Lūk, ko LTA korespondentam pastāstīja saimniecības galvenais zootehniķis U. Žeizis:

«Ieviest šo paņēmieni mēs uzticējām Vilmai Jēkabsonai, kas gadu no gada iegūst augstus dzīvsvāra pieaugumus. Viņas kopšanā nodevām divas jaunlopu grupas, pa 40 teļiem katrā. Pirmās grupas teļus paredzējam izaudzēt ar 100 litriem pilnpiena, bet otrās — ar 200 litriem. Abas grupas atradās vienādos apstākļos: dzīlās kūtiņās bez piesiešanas. Atšķirība bija vienīgi barības devās. Tajās bija dažāds barības vienību un sagremojamā olbaltuma saturs. Pirmās grupas teļi kā papildinājumu saņēma A un D vitamīnu koncentrātus. Uz vienu kilogramu dzīvsvāra pieauguma devām 150 A vitamīna vienības un 25 D vitamīna vienības.

Pirmās grupas teļi sešos mēnešos caurmērā katrs saņēma 94 kilogramus pilnpiena, 600 kilogramus vājpiena, 116 kilogramus spēkbarības, 36 kilogramus sakņu, 25 kilogramus siena un vairāk nekā vienu tonnu zāles; tie deva 136 kilogramus dzīvsvāra pieaugumu, otrās grupas teļi, saņemdami attiecīgi 200, 420, 80, 10, 18 un 1075 kilogramus minētās barības, pie-

ņēmās svarā par 111 kilogramiem. Iegūtie dati liecina, ka viena centnera dzīvsvāra pieaugumam pirmās grupas teļi patērējuši 357 kilogramus barības vienību un 40,7 kilogramus sagremojamā olbaltuma, bet otrās grupas teļi attiecīgi — 402 un 44,3 kilogramus.

Kā tika organizēta nobarošana?

Pirmās piecas dienas pēc dzimšanas teļus trīs reizes dienā dzirda ar 35 līdz 37 grādiem siltu mātes pienu. Sākot ar sesto dienu, tie nonāk Vilmas Jēkabsones gādībā. Pilnpienu teļi saņem līdz 20 dienu vecumam. Tā devas pakāpeniski samazina, aizstājot pilnpienu ar vājpienu. Sākot ar 21. dienu, teļi saņem tikai vājpienu. To izdzirdina svaigu, līdz sešu nedēļu vecumam 35 grādi siltu, pēc tam vēsāku. Vasarā vājpienu izbaro raudzētā veidā — sākumā puslitru dienā, vēlāk devas pakāpeniski palielina. Jāievēro tikai, ka raudzētais vājpiens nedrīkst saskābt. Otrā nedēļā jaunlopus pieradina ēst pļavu sieni. Spēkbarību tiem izbaro, sākot ar 20. dienu, sākumā piejaucot vājpienam, bet otrajā mēnesī kopā ar sasmalcinātām saknēm. Ar sesto dienu katram teļam apmēram stundu pirms piena izdzirdīšanas dod tīru ūdeni. Vasaras periodā, sākot ar otro mēnesi, teļus izlaiž ganībās un dod papildus spēkbarību. Vitamīnu koncentrātus teļiem piebaro ar sesto dienu līdz divu mēnešu vecumam. Labus panākumus dod arī antibiotiskās vielas, kas teļiem pirmajos mēnešos novērš gremošanas traucējumus.

Teļu nobarošanu ar samazinātām pilnpiena devām var ieviest katrā saimniecībā. LIDZ SEŠIEM MĒNEŠIEM IZAUDZĒTAIS TEĻS DOD SAIMNIECĪBAI 10,4 RUBĻUS LIELU EKONOMIJU.

Ieviest progresīvo teļu nobarošanas metodi mūsu saimniecības speciālistiem un lopkopjiem palīdzēja Latvijas lopkopības un veterinārijas institūta zinātniskā līdzstrādniece R. Lukstiņa.

(LTA)

3. KĀ TO IZDARĪT?

Šim nolūkam nepieciešama ap 20—40 kvadrātmētru plaša telpa. Iespējams izmantot arī siltumnīcu, oranžēriju vai parastu istabu. Vēlams, lai telpa atrastos saules pusē, jo tad jāpatērē mazāk elektroenerģijas tās apsildīšanai. Gaisa temperatūrai jābūt vienmērīgai, 21—23 grādu (pēc Celsija) robežās. Skaidrs, ka telpa tādā gadījumā jāapsilda. Piemērotais mitruma procents ir 70—80.

Telpā vairākos stāvos uzstāda koka plauktus. Katra plaukta platumam jābūt ne vairāk par 70 centimetriem, bet augstumam, kas šķir vienu no otra, nevajadzētu pārsniegt 60—70 centimetru. Plauktos novieto speciāli izgatavotas

Kā saglabāt cukurbietes

Latvijas Lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta līdzstrādniece I. Rameņa un vecākā laborante M. Sulce ieteic skābēt veselās cukurbietes ar visām lapām. Pērn šādu paņēmieni pārbaudīja institūtā. Rezultāti izrādījās ļoti labi. Ieskābētām cukurbietēm bija patīkami skāba smarža un svaigi skābētu gurķu garša. Lapas — tumši zaļas, saknes — gaiši pelēkas. Šādi sagatavotu skābbari-

bu labi ēd govīs un cūkās. Jāpiezīmē, ka bietes pirms skābēšanas labi jānotīra, tās var pat nomazgāt.

Cukurbiešu saknes var skābēt atsevišķi, bez lapām, gan veselās, gan sasmalcinātās, gan arī jaucot — 70 procentus negrieztu biešu un 30 procentus sasmalcinātu. Saknes jāskābē cementētās tranšējās, jo cukurbietēm ir liels mitruma procents un bagātīgs cukura saturs. Tas rada strau-

ju rūgšanu un sulas atdalīšanos.

Pēc Vissavienības Lopkopības institūta pētījumiem, sulas zudumus var novērst, skābējot cukurbietes pastas veidā. Smalki sasmalcinātās bietes atbrīvojas vielas, kas kopā ar cukuriem skābēšanas sākumā rada želejai līdzīgu masu, un sula ne-notek.

Lai novērstu sulas zudumus, var gatavot arī kombinēto skābbarību, tas ir, piejaucot cukurbie-

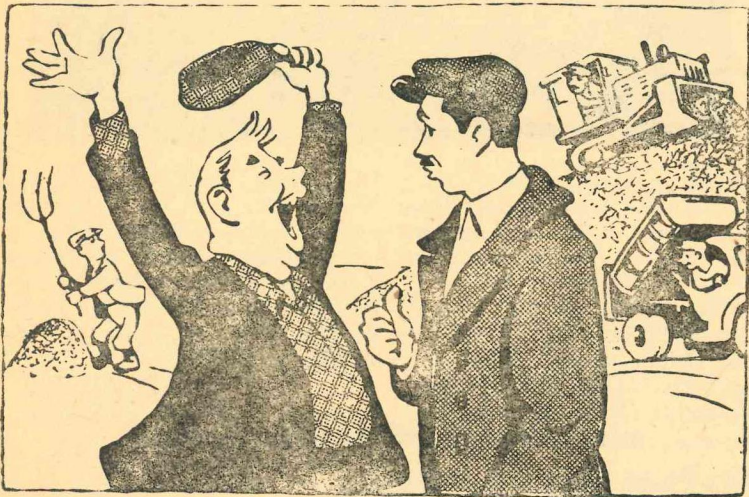
tēm 30 līdz 40 procentus bojātu kartupeļu, burkānu utt. Ja kombinētā skābbarībā nav vairāk par 20 procentiem kartupeļu, tos var piejaukt nevārtus, ja to ir vairāk — tad jāsutina. Sutinātie kartupeļi uzsūc cukurbiešu sulu. Ļoti vēlama piedeva tādai barībai ir 10 procenti siena miltu. Tie neļauj notecēt sulai, samazina barības vielu zudumus un uzlabo skābbarības vērtību.

Stalāns

Būs kur aizņemties...

Vairākās rajona saimniecībās, kā kolhozos «Dzintars», Suvorova, «Padomju Armija» sagatavots maz skābarības, bet kolhozos «Jāņupe», «Strauts» un Rožkalna nav ielikta neviena tonna. Fakts

- Daudz skābarības esat ielikuši?
- Jā, pietiekoši.
- Cik labi, ziemā būs kur aizņemties!

Mūsdienu bajāri

Par seno bajāru izšķērdību stāsta brīnumainas lietas. Vēl plašāks vēriens bija fabrikantiem. Savos darbos to plaši parādījis Maksims Gorkijs. Tas viss pieder pagātnē. Mūsu dienās par to var palasīt tikai grāmatās. Taču arī šodien sastopami cilvēki ar seno bajāru vērienu. Šimt, divsimt rubļu viņiem sākums. Protams, tie jau nenāk no pašu pelniem līdzekļiem. Faktus? Var arī tos.

Daudzevas stacijā kolhozam «Ezerkrasts» pienāca vagoni ar 20 tonnām cementa. Svarīgs celtniecības materiāls! Varēja sagaidīt, ka priekšsēdētājs Alfons Ruželis steigšus norikos virus, automašīnas un nogādās sūtījumu kolhoza noliktavās. Priekšsēdētājs nespējās.

— Atpakaļ uz fabriku jau nevedis. Man viri un mašīnas aizņemtas, — prātoja priekšsēdētājs. Stacijas darbinieki zvanija pa tālruni, atgādināja, mudināja pastiegties, bridināja. Velti! Alfons Ruželis palika nepārliecināms. — Ir gan uzbāzīgi ļaudis! Vai tad kolhozs nabags paliks, ja pāris rubļu soda naudas samaksās, — pukoja priekšnieks.

Gāja dienas. Dzelzceļnieki skaitīja vagona dīkstāves stundas: 100..., 200..., 300... Pavisam no 28. septembra līdz 16. oktobrim saskaitīja 407. Saskaņotā arī soda naudu — iznāca apāji 198 rubļi. Pati krava maksā 240 rubļus.

LIELĀS OKTOBRA SOCIĀLISTISKĀS REVOLŪCIJAS 45. GADADIENAS svinību norise Jēkabpilī

5. novembrī pulksten 14 ziedu nolikšana pie Leņina pieminekļa (organizāciju, iestāžu un uzņēmumu pārstāvjiem pulcēties labajā krastā — rajona kultūras namā, kreisajā — Oškalna kultūras namā).

6. novembrī pulksten 19 svinīgā sēde, veltīta Oktobra revolūcijas 45. gadadienai, rajona kultūras namā.

7. novembrī mītiņš un demonstrācija — Jēkabpils pilsētas labajā krastā pulksten 10, sapulcēšanās pie LKP

Dzelzceļnieki aprēķināja, ka par soda naudu kolhozs papildus varēja iegādāties vēl 16,5 tonnas cementa. Tas ir tikai zaudējums kolhozam. Vagons, kas 19 dienas nostāvēja dīkā, šajā laikā no Rīgas uz Daudzevu varēja atvest ap 200 tonnu svarīgu tautas saimniecības kravu. Tātad faktiski zaudējums sastāda daudzus simtus rubļu. Sakiet nu, ka Alfons Ruželis nav apveltīts ar bajāru izšķērdēšanas vērienu.

Tas vēl nav viss. Senie bajāri bieži vien savstarpēji sacentās izšķērdēšanā.

Dažs kolhoza priekšsēdētājs pārliecināts, ka viņam trūks saimnieka cieņas un vēriena, ja nerīkosies ar kolhoza līdzekļiem tikpat brīvi kā senie bajāri.

Daudzevas stacija kļuvis par šādu mūsdienu bajāru izšķērdēšanas vietu. Kolhozam «Nākotnes kalējs» šeit septembrī pienāca 120 tonnas kūdras mēslojuma, oktobra sākumā — 60 tonnas superfosfāta. Rūpīgs saimnieks steigšus mēslojumu nogādāt mājās. Daļu no tā taču varēja izmantot ziemāju lauku mēslošanai pirms sējas. Priekšsēdētājs Anatolijs Paulāns nav virs, kas par tādiem «sākumiem» zaudētu mieru. Viņš nesūdzas kolhozniekiem, ka naktīs tam sapņi rādītos mēslojuma kalni zem lietainās rudens debess. Viņš nerēķina, cik zaudējumu rodas šādas saimniekošanas rezultātā. Vēl šo-

raja komitejas, kreisajā krastā — pulksten 12 Komjaunatnes laukumā.

Svinīgās sēdes, veltītas Oktobra revolūcijas 45. gadadienai, 6. novembrī un mītiņi 7. novembrī notiks Pļaviņās, Līvānos, Neretā, Viesītē.

Tautas universitātes žurnālistikas fakultātes kārtējā nodarbība 12. novembrī pulksten 13 Oškalna kultūras nama mazajā zālē.

Kā tik te nav!

Te nav tirības, te nav svaiga gaisa, te nav kārtīga darba... Kā tik te nav! To visu var attiecināt uz Biržu—Bērzgales pienotavas Vagulanu krejotavu, kurā strādā Lidija Trukšāne. Lai arī krejotava darbojas tikai sezonas laikā, tas ir, no maija līdz decembrim, nav attaisnojams, ka Lidija Trukšāne savus pienākumus izpilda pavisam. Krejotavā klons izdrupis, bet netīrais ūdens sakrājis tuvā pienotavas apkaimē un rada pavisam nepievilcīgu aromātu. Piena piegādātāji nav īsti skaidrībā, vai viņi ieradusies krejotavā, vai kādā lopu novietnē. (Jāatzīmē, ka lielākajā daļā kolhozu fermu ir labāka kārtība). Vai par visām šīm lietām jau sen nevajadzēja padomāt Biržu—Bērzgales pienotavas vadītājam? Ne tikai padomāt, bet kaut ko arī izdomāt.

I. STALAZS, darba vietas korespondents

Tehnikuma lielā jubileja

Attēlā: Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrijas pārstāvis b. Līcis pasniedz Goda rakstu ilggadējam tehnikuma skolotājam pensionāram J. Jansonam.

V. BALDIŅA foto

Tautiskā saktā ietverts skaitlis 40 rotā karogoto ieeju tehnikumā, šis pats skaitlis uz tumšajā fona pie skolas karoga redzams svētku zālē uzpostās skatuves dziļumā. Starp tehnikuma audzēkņu jaunajām sejm redzamas daudzas dzīves rūpju vagotas. Blakus meitenīgajām frizūrām pavid vienkārtīgi gludi sasukuā sirmas skolotājas galva. Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma 40 gadu jubileja bija pulcinājusi kopā daudzu izlaidumu absolventus. Cimos pie topošajiem grāmatvežiem ieradīs 1908. gada Jēkabmiesta toreizējās tirdzniecības skolas absolvents pensionārs b. Lapiņš. Pavisam sirma kļuvusi pensionētā skolotāja Emma Sarmule. Viņa trīsdesmit piecos darba gados izaudzinājusi vairākas grāmatvežu paaudzes. Viņas mūža darbs ir simtiem kvalificētu grāmatvedības speciālistu. Daudzi no tiem tagad ievērojami darbinieki — mācību spēki augstskolās, kolhozu priekšsēdētāji, padomju saimniecību direktori. Protams, visvairāk ir grāmatvežu. Tos tagad var sastapt visos republikas rajonos. Svinīgajā aktā ievadvārdus teica tehnikuma direktore A. Zvejniece.

Nopelniem bagātais skolotājs pensionārs J. Jansons nolasīja referātu par Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma 40 gadu jubileju. Sīrnīgus apsveikuma vārdus tehnikuma kolektīvam teica partijas rajona komitejas sekretārs b. Ivanovs, teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes priekšnieks b. Ungurs. Republikas Lauksaimniecības produk-

tu ražošanas un sagādes ministrijas pārstāvis b. Līcis izsniedza grupai pedagogu un tehnisko darbinieku ministrijas Goda rakstus. Jubilārus apsveica Jēkabpils pirmās vidusskolas un Bulduru dārkopības tehnikuma direktore bb. Caupjonoka un Lepse, LVU mācības spēku un studentu — bijušo tehnikuma absolventu pārstāve b. Vilciņa un citi.

Pēc svinīgā akta tehnikuma audzēkņi, kā arī absolventi sniedza koncertu. Nākošie grāmatveži parādīja teicamas dotības arī dziedāšanā un deju mākslā.

L. GABRE

Attēlā: sīrnīgus apsveikuma vārdus teica ilggadējā tehnikuma skolotāja pensionāre Emma Sarmule.

SPORTS

Rosme pilsētas šaha klubā

Pēdējā nedēļā šaha cienītājiem bija dota iespēja gan izmēģināt savus spēkus, gan nolūkoties spēcīgāku šahistu spēlē. Tā, svētdien, 21. oktobrī, simultānspēles seansu šaha klubā vienlaikus pie 28 galdiem sniedza viens no veiksmīgākajiem meistarkandidātiem rīdzinieks P. Voitkevičs. Seansa rezultāts: 24 uzvaras, viena zaudēta partija un 3 neizšķirtas. Vienīgo zaudējumu P. Voitkevičs piedzīvoja pret S. Icksonu, bet neizšķirtu panāca Rasopovs, Lids un Rozenbergs. Jāatzīmē, ka spēcīgākie pilsētas šahisti šajā sacensībā nepiedalījās.

27. oktobrī notika komandu meistarsacīkšu atklāšana. 15 rajona spēcīgākie kolektīvi cīnījās par tiesībām uz BSB «Vārpa» dāvāto ceļojoso kausu. Spraigās cīņās pārākā izrādījās Oškalna kultūras nama komanda (20,5 punkti). Komandas sastāvā Valminskis, Rupeiks, Brēdenfelds un Cīrse. Viņu glabāšanā tad arī nonāca ceļojošais kauss un diploms. Otro vietu ieguva Lones padomju saimniecības komanda (16 punkti), kurā ietilpa Mednis, Tiltiņš, Pozņaks un Smite. Trešajā vietā pēc koeficienta ierindojās Jēkabpils 1. vidusskolas šahisti (Rutkovskis, Brūveris, Koļņikovs un Vanaga).

Bez komandu ieskaites notika arī individuālās sacensības. 45 šahisti un 11 šahistes cīnījās par labāko personīgo rezultātu. No vīriešiem veiksmīgākais izrādījās Lēvs Valminskis, kurš uzvarēja visās sešās spēlēs. Viņam ar iegūtajiem 5,5 punktiem seko meistarkandidāts Brēdenfelds.

Sieviešu konkurencē pirmo vietu pēc koeficienta ieņēma Lones padomju saimniecības pārstāve Smite (5 punkti), otro — Cīrse (arī 5 punkti), bet trešo — pati jaunākā sacensību dalībniece 2. vidusskolas audzēkne Kutujeva (4,5 punkti).

Nosodījumu pelna Lauku tehnikas rajona nodaļas, Pļaviņu, Līvānu un Viesītes pilsētu kolektīvi, kuri turnīrā nepiedalījās.

Tagad rajona izlases komandai jāpieliek visas pūles, lai sasniegtu teicamus rezultātus zonas sacensībās Preiļos. Turnīra laikā notika

rajona šaha sekcijas plēnums. Tajā rezumēja paveikto, norādīja uz trūkumiem, runāja par šahistu spēles līmeņa tālāku paaugstināšanu. Rajona federācijas sastāvā ievēlēti Valminskis, Kēniņš, Tučs, Spure, Zariņa un Grīvniece.

Klubā notiek pilsētas šaha meistarsacīkšu astotdaļfināls. Pēc 8 kārtas par turnīra līderi kļuvis jaunākais dalībnieks 2. vidusskolas skolnieks Aļoševs (5 punkti), tālākajās vietās Grāvītis (5 punkti), Korobko (4,5 punkti). Šis kārtas uzvarētāji iegūs tiesības piedalīties ceturtdaļfinālā.

L. MAKSIMOVŠ

Nākošais mūsu avīzes numurs iznāks 7. novembrī.

Redaktore B. IKLĀVA

Valentīns Gavriļa d. Jakovļevs, dzīvo Līvānos, Rīgas ielā 168, ierosinājis laulības šķiršanu pret Franu Mihaila m. Jakovļevu, dzīvo Līvānos, MMS ēkā 5.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktores — 2342, redaktores vietnieci — sekretārei — 2262, redaktores vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.